

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 8/25

Luxembourg, 28. januar 2025

Sodba Sodiščav zadevi C-253/23 | ASG 2

Povrnitev škode, povzročene z omejevalnim sporazumom: nacionalna ureditev, ki preprečuje skupinsko tožbo za izterjavo, lahko krši pravo Unije

Nacionalno pravo krši pravo Unije, če ne določa nobenega drugega skupinskega pravnega sredstva za združitev posamičnih zahtevkov oseb, oškodovanih zaradi omejevalnega sporazuma, in če se izkaže, da je vložitev posamične odškodninske tožbe nemogoča ali prekomerno otežena

Pravo Unije daje vsakomur pravico, da zahteva povrnitev škode, ki mu je bila povzročena s kršitvijo konkurenčnega prava. Vsaka država članica mora določiti podrobna pravila za uresničevanje te pravice, pri čemer mora spoštovati zlasti načelo učinkovitosti. Prepoved skupinske tožbe za izterjavo, ki jo vloži ponudnik pravnih storitev na podlagi pravic do odškodnine, ki mu jih je odstopilo veliko število oškodovancev, lahko ogrozi učinkovitost prava Unije. Za tak primer gre, ko nacionalno pravo ne ponuja nobenega drugega skupinskega pravnega sredstva za združitev posamičnih zahtevkov in se izkaže, da je vložitev posamične tožbe za uveljavljanje te pravice do odškodnine nemogoča ali prekomerno otežena.

32 žagarskih podjetij s sedežem v Nemčiji, Belgiji in Luksemburgu trdi, da jim je nastala škoda zaradi omejevalnega sporazuma, na podlagi katerega naj bi zvezna dežela Severno Porenje - Vestfalija (Nemčija) vsaj od 28. junija 2005 do 30. junija 2019 uporabljala previsoke prodajne cene za ta podjetja, ki žagajo okrogli les iz te zvezne dežele.

Vsako od zadevnih žagarskih podjetij je svojo pravico do odškodnine odstopilo družbi ASG 2. Ta družba je kot „ponudnik pravnih storitev“ v smislu nemškega zakona pri nemškem sodišču vložila skupinsko odškodninsko tožbo proti tej zvezni deželi. Navedena družba deluje v svojem imenu in na lastne stroške, vendar za račun zadevnih žagarskih podjetij, v zameno za honorar v primeru uspeha.

Zvezna dežela izpodbija procesno upravičenje družbe ASG 2. Trdi, da nemška zakonodaja, kot jo razlagajo nekatera nacionalna sodišča,¹ temu ponudniku ne dovoljuje, da v zvezi s kršitvijo konkurenčnega prava vloži skupinsko tožbo za izterjavo.

Po mnenju nemškega sodišča je skupinska tožba za izterjavo v Nemčiji edini skupinski postopkovni mehanizem, ki omogoča učinkovito uresničevanje pravice do odškodnine v zadevah z omejevalnimi sporazumi. Zato je navedeno sodišče vprašalo Sodišče, ali pravo Unije² nasprotuje razlagi nacionalne ureditve, ki osebam, oškodovanim zaradi omejevalnega sporazuma, preprečuje uporabo tovrstne tožbe.

Sodišče je opozorilo, da **pravo Unije vsakomur, ki je oškodovan zaradi kršitve konkurenčnega prava, omogoča, da zahteva popolno odškodnino za škodo, ki mu je s tem nastala**. Odškodninsko tožbo lahko vloži bodisi neposredno oseba, ki ima to pravico, bodisi tretja oseba, ki ji je bila ta pravica odstopljena.

Vendar pravo Unije ne ureja podrobnih pravil za uveljavljanje pravice do odškodnine za škodo, povzročeno s kršitvijo konkurenčnega prava. Zato **mora ta podrobna pravila določiti vsaka država članica, pri čemer mora spoštovati zlasti načelo učinkovitosti**.

V obravnavani zadevi **mora nemško sodišče preveriti, ali razlaga nacionalnega prava, ki bi prepovedovala izterjavo škode, povzročene z omejevalnim sporazumom, z zadevno skupinsko tožbo, izpolnjuje zahtevo po učinkovitosti.** Nemško sodišče bi moralo – če bi ugotovilo, (i) da nemško pravo ne ponuja nobenega drugega skupinskega pravnega sredstva, ki bi omogočalo učinkovito uresničevanje te pravice do odškodnine, ter (ii) da posamična tožba onemogoča ali pretirano otežuje uresničevanje te pravice in ogroža učinkovito sodno varstvo – skleniti, da gre za kršitev prava Unije.

V takem primeru bi si moralo prizadevati, da nacionalne določbe razlaga v skladu s pravom Unije. Če bi se izkazalo, da jih ni mogoče razlagati v skladu s pravom Unije, **nemško sodišče ne bi smelo uporabiti nacionalnih določb, ki prepovedujejo skupinsko tožbo za izterjavo zadevnih posamičnih odškodninskih zahtevkov.**

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo in povzetek sodbe, kadar je bil ta povzetek pripravljen](#), sta objavljena na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Ostanite povezani!

¹ Nemško zvezno sodišče je priznalo skupinsko tožbo za izterjavo na različnih pravnih področjih, zlasti v zvezi z oddajanjem nepremičnin v najem in v zvezi z odškodninskimi zahtevki za letalske potnike. Vendar navedeno sodišče še ni imelo priložnosti zavzeti stališča v posebnem okviru povrnitve škode, povzročene z omejevalnim sporazumom. Nasprotno, nekatera nižja sodišča ne dopuščajo takšne tožbe.

² Člen 101 PDEU in [Direktiva 2014/104/EU](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. novembra 2014 o nekaterih pravilih, ki urejajo odškodninske tožbe po nacionalnem pravu za kršitve določb konkurenčnega prava držav članic in Evropske unije.